

Nr 84.

Av herrar **Johanson** i Huskvarna och **Gustafson** i Kasenberg,
om nedsättning av räntan å egnahemslån för jordbruks-
lägenheter.

Senaste riksdag beslöt, att ifråga om statslån från egnahemslånefonden, som för år 1920 eller senare år beviljats eller beviljas för utlämnande av egnahemslån för jordbrukslägenheter, räntan skall för åren 1932 och 1933 nedsättas till 3,7 procent å statslån, varför amorteringsskyldighet ej föreligger, och till 3,3 procent å den stående delen av statslån, varför amorteringsskyldighet föreligger, allt under villkor att låneförmedlare medgiver innehavare av egnahemslån från ifrågakommande statslån enahanda nedsättning av räntan — kungl. kungörelsen den 17 juni 1932 (nr 247).

För innevarande år hava i betraktande av omförmälda tillfälliga räntesänkning landets innehavare av jordbruksegnahem att erlægga ränta för sina lån med i genomsnitt för jordbrukslån, beviljade

- a) 1905—1919, 3,6 procent
- b) 1920—1927, 3,8 »
- c) 1928— , 3,8 »

Låntagarnas genomsnittsräntor för jordbrukslån utlämnade före 1920 stanna sålunda vid 3,6 procent medan de för senare lån uppgå till i runt tal 3,8 procent. Därest intet riksdagens beslut mellankommer, skall emellertid räntan för jordbrukslån utgå enligt följande:

- a) 1905—1919 års lån å 3,6 procent
- b) 1920—1927 » » » 4,5 »
- c) 1928— » » » 4 » , vilken ränta dock ökas till 4,5 procent efter de fem amorteringsfria åren.

Inför den rådande ekonomiska depressionen med bottenpriser på jordbruksprodukter men utan motsvarande prisfall på de förnödenheter, som en småbrukare nödgas inköpa, är det väl numera uppenbart, att skäl ej föreligger för staten att fortfara med att utkräva avgifter från kristidens låntagare, som överstiga deras utlägg, vilka startat sina egnahemsjordbruk så tidigt att de kunnat tillgodogöra sig den inom jordbruksnäringen stadiga stegringen intill världskrigets början och den därefter exceptionella jordbrukets högkonjunktur. Med nuvarande produktpriser inom jordbruksnäringen ställda i belysning av produktionskostnaderna torde envar medgiva det hart när omöjliga för våra småbrukare att åstadkomma de för lånen utgående

årliga kontantutläggen. Den hjälp härtill, som mången räknat med från inkomster av mer eller mindre stadigt arbete utom hemmet, har dessutom avtagit i mån som arbetslösheten tilltagit. Det torde mot bakgrunden av det andragna och för övrigt allmänt kända förhållanden för den, vilken landsortsbefolkningens torftiga förhållanden icke är främmande, numera icke erfordras längre utläggningar om nödvändigheten av och det berättigade uti att staten icke blott genom stödlån och andra hjälpaktioner medverkar till att göra möjligt för våra egnahemslåntagare att uppfylla sina förpliktelser mot långivaren utan att tiden är inne för staten att taga konsekvenserna av rådande konjunkturläge och befria låntagarna från förpliktelser, som ej längre kunna anses skäligen. Med hänsyn till ovissheten inför framtiden torde emellertid beslut i dylik riktning begränsas till ett år i sänder.

På grund av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte för år 1934 medgiva nedsättning av räntan å jordbrukslån till att för samtliga lån motsvara ungefärligen 3,6 procent å hela lånet.

Stockholm den 16 januari 1933.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.